

A tahle strana ještě existuje?!? Ivo Strejček o debaklu ODS v eurovolbách

- editor007 | 12. června 2024

ČESKO: Máme za sebou volby do Evropského parlamentu a ještě dlouho budou doznívat nejrůznější analýzy a komentáře jejich výsledků. Ovšem právě dnešní den - 11. červen - je shodou okolností i historickým datem, které nám nabízí i jiný úhel pohledu na to, jak volby dopadly.

Přesně před dvaceti lety, 11. června 2004, začaly v České republice historicky první volby do Evropského parlamentu. Zúčastnilo se jich 28,32 % oprávněných voličů a jejich výsledky byly následující: 1. ODS, 30,04 % (9 mandátů); 2. KSČM, 20,26 % (6 mandátů), 3. SNK-ED, 11,02 % (3 mandáty); KDU, 9,57 % (2 mandáty); ČSSD, 8,78 % (2 mandáty) a Nezávislí, 8,18 % (2 mandáty). Byl jsem tehdy jedním z oněch devíti poslanců ODS, kteří byli do EP zvoleni, cítím tedy jistě oprávnění hodnotit dnešek očima naší tehdejší politické zkušenosti.

V roce 2004 kandidovala ODS samostatně jako sebevědomý politický subjekt s přesvědčivým a věrohodným programem. Jmenoval se „Modrá šance pro Evropu – stejné šance pro všechny“. Tehdejší volič v něm mohl najít následující věty: „ODS nepodpoří mechanické ‚prohlubování‘ evropského integračního procesu“, „jsme proti federalizaci EU“, „odmítáme další papírové konstrukce nových funkcí a orgánů EU“, „jsme výhradně jen pro takové rozhodovací procedury, které zajistí co největší rovnoprávnost mezi všemi členskými státy“, „trváme na zachování fiskální, daňové a sociální politiky v pravomoci národních států“ atd., atd. . Získali jsme s takovým programem ohromnou podporu a s ní i devět (dnes už v ODS nepředstavitelných) poslaneckých mandátů. „Evropská“ politika ODS byla občany ČR považována za důvěryhodnou a důsledně stavěla na myšlenkách - tehdy bývalého předsedy strany a v oné době již prezidenta naší země - Václava Klause.

Dnes?

- ODS (pokolikáté již) nekandidovala sama, ale „rozpuštěla se“ - ideově i lidsky - v koalici s lidovci a TOP. Tomu odpovídal i vyprázdňený volební program, ve kterém byste něco jako „národní zájem“ a jeho obhajobu už jen těžko hledali;
- Před dvaceti lety nepadalo v žádném případě v úvahu byť jen uvažovat o nějaké koalici. Dnešní předseda ODS Petr Fiala - a budiž to řečeno přímo - krátkozrakým prosazováním koalice Spolu fakticky ODS existenčně zničil a znovu potvrdil, že je víc německý lidovec než český „odeesák“;
- Zisk tří mandátů pro ODS je děsivým výpraskem kdysi dominantní strany, která měla na evropský integrační proces jasný - mezi voliči fungující - názor;
- Zisk ubohých šesti mandátů pro celou koalici Spolu dohromady (příčemž ODS na vlastní úkor přenechala dva mandáty fakticky už neexistující TOP 09 a jeden mandát lidovcům, kteří už dávno směřují pod vedením Jurečky do politické márnice) je debaklem.

Vše sice bude omlouváno „složitou dobou“, „válkou na Ukrajině“, vlivem „dezinformací“ a „růstem vlivu extrémistů“, nicméně alespoň pamětníci by si měli připomenout, že kdysi tu existovala jasná, sebevědomá, suverénní, srozumitelná, a především volitelná ODS. Ano, médií milována nebyla, zato ji měla ráda významná část voličů. I to je dnes naopak - média ODS „tlačí“, jak mohou, u voličů to ale (jak je vidět) moc nefunguje.

„Extrémismus“ podle představ prezidenta Pavla

Prezident Petr Pavel se také výsledky voleb do EP rozhodnul „komentovat“, a jako obvykle, opět zcela zamířil mimo terč (když už je tedy v souvislosti s jeho osobou nezbytné použít nějaký ten vojenský termín). Prohlásil: „Co nemůžeme přehlížet, je nárůst podpory extremistů v Evropě...“.

Nárůst extremismu? V evropských volbách napříč členskými státy EU významně posilovaly strany a hnutí, které odmítají Green Deal, tedy politické síly bránící zdravý rozum a hájící ty, kteří málem nevědí, čím budou zítra ještě smět ve svých kamnech topit, neboť zelené šílenství přicházející z Bruselu již dávno přesáhlo všechny myslitelné meze. Jsou tito lidé v očích prezidenta Pavla extrémisty, nebo by měli být za extrémisty raději považováni původci agresivní zelené politiky?

Za „extrémisty“ zřejmě Pavel považuje i ty ze stran, které získaly významnou podporu voličů za své jednoznačné postoje proti masové migraci. Němečtí, francouzští a italští voliči již mají zřejmě plné zuby Bruselem vnučovaného multikulturalismu, jehož důsledky stále častěji ve svých městech vidí. Už téměř nemine den, abychom nečetli zprávy o násilných a hrůzných činech páchaných migranty přicházejícími ze Blízkého východu nebo Afriky. Jsou masovou migraci odmítající voliči v očích českého prezidenta skutečně extrémisty, nebo by za ty skutečné extrémisty měli být považováni ti, kteří evropskou civilizaci ničící fenomén masové migrace protlačují přes Brusel hlava nehlava?

A možná jsou extrémisty i ti, kteří - viděno očima bývalého generála z NATO - odmítají válčit na Ukrajině, neboť chuť válčit je dnes považována za přednost a ctnost, toužit po míru je vyjádřením slabosti a ochoty přijmout „ruskou okupaci“. Myslí to Pavel skutečně vážně? Výsledky voleb nejen u nás, ale zejména ve Francii a Německu by mu měly napovědět, že se mylí.

Prezident Pavel by proto ve svém demonstrativním předvádění myšlenkového přerodu „Šavla v Pavla“ a podbízivým vykupováním se ze své nelichotivé minulosti udělal lépe, kdyby se trochu umírnil a snad i „zpomalil“ ve vynášení svých soudů. Prospělo by to naší zemi, které je nejvyšším představitelem, ale pomohlo by to konec konců i jemu.

AUTOR: Ivo Strejček

[ZDROJ](#)